

273.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 17 marca 1924 r.

o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20 stycznia 1924 r. w przedmiocie ustanowienia statutu dla banku emisyjnego (Dz. U. R. P. № 8, poz. 75).

Na zasadzie art. 1 p. 11 b i art. 2 ustawy z dnia 11 stycznia 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i reformie walutowej (Dz. U. R. P. № 4, poz. 28) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 15 marca 1924 r. stanowią co następuje:

Art. 1. Art. 92 ustęp 1 statutu Banku Polskiego z dnia 20 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 8, poz. 75) otrzymuje brzmienie następujące:

„Bank Polski może rozpocząć swoją działalność po pokryciu w drodze subskrypcji całkowitego kapitału zakładowego, oraz wpłaceniu do P. K. K. P. conajmniej 50% na poczet tegoż kapitału i po ukonstytuowaniu się na zebraniu założycielskim zwołanem przez Ministra Skarbu. Warunki spłaty niedopłaconej części kapitału zakładowego ustali Minister Skarbu”.

Art. 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Art. 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: *W. Grabski*

274.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 17 marca 1924 r.

o przerachowaniu zobowiązań Skarbu Państwa z tytułu pożyczek państwowych oraz konwersji rzeczonych pożyczek.

Na podstawie art. 1 p. 10 i 12 i art. 2 ustawy z dnia 11 stycznia 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i reformie walutowej (Dz. U. R. P. № 4, poz. 28) zarządzam zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 13 marca 1924 r. co następuje:

§ 1. Posiadacze asygnat pożyczki państwowej z r. 1918, wypuszczonej na podstawie dekretu Rady Regencyjnej z dnia 30 października 1918 r. w sprawie wypuszczenia pożyczki państwowej (Dz. P. P. P. № 14, poz. 32), są uprawnieni do konwersji do dnia 1 stycznia 1925 r. rzeczonych asygnat na obligacje pożyczki konwersyjnej, wskazanej w § 5 niniejszego rozporządzenia według stosunku 10 złotych za wartość imienną dwustu pięćdziesięciu marek polskich, względnie stu piętnastu rubli rosyjskich względnie trzystu pięćdziesięciu pięciu koron austriackich.

§ 2. Posiadacze obligacji 5% długoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej z r. 1920, wypuszczonej na podstawie ustawy z dnia 27 lutego 1920 r. w przedmiocie wypuszczenia pięcioprocentowej długoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej z r. 1920 (Dz. U. R. P. № 25, poz. 152), oraz obligacji 5% krótkoterminowej pożyczki państwowej z r. 1920, wypuszczonej na podstawie ustawy z dnia 27 lutego 1920 r. w przedmiocie wypuszczenia pięcioprocentowej krótkoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej (Dz. U. R. P. № 21, poz. 115) są uprawnieni do konwersji do dnia 1 stycznia 1925 r. rzeczonych obligacji na obligacje pożyczki konwersyjnej, wskazanej w § 5 niniejszego rozporządzenia według stosunku 10 złotych za wartość imienną tysiąca marek polskich łącznie z wartością kuponu bieżącego na dzień 1 stycznia 1925 r. od tej wartości imiennej.

§ 3. Posiadacze obligacji 4% państwowej pożyczki premjowej z r. 1920, wypuszczonej na podstawie ustawy z dn. 16 lipca 1920 r. w przedmiocie 4% państwowej pożyczki premjowej (Dz. U. R. P. № 61, poz. 391), są uprawnieni do konwersji rzeczonych obligacji na obligacje pożyczki konwersyjnej, wskazanej w § 5 niniejszego rozporządzenia według stosunku 10 złotych za wartość imienną pięciu tysięcy marek polskich łącznie z wartością kuponu bieżącego na dzień 1 stycznia 1925 r. od tej wartości imiennej.

§ 4. Przedstawiane do konwersji w myśl §§ 2 i 3 obligacje, winny być zaopatrzone we wszystkie kupony odsetkowe, które w dniu 1 stycznia 1925 r. jeszcze nie będą płatne.

§ 5. Pożyczka konwersyjna, wypuszczona w celu dokonania konwersji, wskazanej w §§ 1, 2 i 3 oparta będzie na następujących zasadach:

1) Obligacje pożyczki konwersyjnej będą wyrażone w złotych i płatne w równowartości złotego jako polskiej jednostki monetarnej (art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20 stycznia 1924 r. w przedmiocie systemu monetarnego (Dz. U. R. P. № 7, poz. 65)). Sposób obliczenia i wysokość odcinków określi rozporządzenie Ministra Skarbu.

2) W razie dokonywania konwersji, w których wyniku pozostaną do wydania obligacje pożyczki konwersyjnej na sumy niepodzielne przez 10 złotych, wydawane będą na mniejsze od tej sumy końcówki, świadectwa ułamkowe na okaziciela, uprawniające posiadaczy do otrzymania obligacji pożyczki konwersyjnej za przedstawieniem takich świadectw na sumę 10 złotych lub wielokrotność tej sumy. Minister Skarbu wskaże kasę lub kasy, uprawnione do dokonywania zamiany świadectw ułamkowych na obligacje pożyczki konwersyjnej. Na podkład wydanych świadectw ułamkowych i w celu dokonywania zamiany, zostaną złożone do tej kasy, względnie kas obligacje pożyczki konwersyjnej na sumę, odpowiadającą sumie wydanych świadectw ułamkowych. Przy zamianie świadectw ułamkowych na obligacje pożyczki konwersyjnej będą wydawane obligacje ze wszystkimi kuponami, niezależnie od terminu dokonania zamiany.

Zamiast wydawania świadectw ułamkowych albo równoległe z wydawaniem ich, Minister Skarbu jest upoważniony do zarządzenia wypłaty wspomnianych powyżej końcówek lub części ich w gotówce.

3) Pożyczka konwersyjna będzie oprocentowana w stosunku 5 od stał rocznie, płatnych półrocznie zdołu, w dniach 2 stycznia i 1 lipca każdego roku za okazaniem właściwych kuponów. Procenty zaczną biec od dnia 1 stycznia 1925 roku.

4) Pożyczka konwersyjna będzie umorzona do dnia 2 stycznia 1945 r., w 40 ratach półrocznych na 2 stycznia i 1 lipca każdego roku, począwszy od dnia 1 lipca 1925 r., na zasadzie planu umorzenia, który ustali i ogłosi Minister Skarbu. Niewymienione na obligację świadectwa ułamkowe, wypuszczone na podstawie p. 2 ustępu pierwszego niniejszego paragrafu, będą umorzone wraz z ostatnią ratą umorzenia, przy czym przy wypłacie za nie należności będą również wypłacone zaległe odsetki od 1 stycznia 1925 r.; Minister Skarbu może również zarządzić na tych samych warunkach wcześniejsze umorzenie świadectw ułamkowych. Suma obligacji umarzanych w terminie, w których zostaną umorzone świadectwa ułamkowe, ulegnie zmniejszeniu o sumę umarzanych równocześnie świadectw ułamkowych.

5) Pożyczka konwersyjna posiada wszelkie prawa papieru, posiadającego bezpieczeństwo pupilarne i może być używana dla lokaty kapitałów fundacyjnych, kaucji cywilnych i wojskowych, depozytów tudzież dla konwersji funduszy pupilarnych, ulokowanych w innych papierach wartościowych.

6) Kuponu od pożyczki konwersyjnej są wolne od podatków od kapitałów i rent.

§ 6. Zarządza się umorzenie w drodze wykupu za gotówkę według sumy nominalnej z dniem 2 stycznia 1925 r. nieskonwertowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia obligacji 5°/_o długoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej z r. 1920 i 4°/_o państwowej pożyczki premjowej, oraz przedterminowy wykup nieskonwertowanych obligacji 5°/_o krótkoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej z r. 1920.

Posiadacze tych nieskonwertowanych obligacji otrzymają w zamian za nie i kupon bieżący na 1 stycznia 1925 r. gotówkę w markach polskich względnie w złotych polskich wedle kursu wymiany banknotów na złote, przy czym posiadaczom obligacji 5°/_o długoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej z roku 1920 wypłaca się o 10°/_o więcej.

§ 7. Minister Skarbu jest upoważniony do dokonania losowania wszystkich do dnia 1 stycznia 1925 r. niewylosowanych wygranych od 4°/_o państwowej pożyczki premjowej, przewidzianego w art. 4 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 61 poz. 391), jednorazowo, w terminie przez niego oznaczonym, przy czym wylosowane obligacje nie tracą prawa do konwersji na pożyczkę konwersyjną, określona w § 5.

§ 8. O ile zostanie rozpisana wewnętrzna pożyczka długoterminowa, której amortyzacja nie będzie ukończona w przeciągu 20 lat, począwszy od chwili jej rozpisania, posiadacze obligacji pożyczki

konwersyjnej oraz świadectw ułamkowych mają prawo przy subskrypcji na tamtą pożyczkę wpłacić połowę należności subskrypcyjnej posiadaniem nieumorzonemi obligacjami i świadectwami ułamkowymi pożyczki konwersyjnej, po ich kursie nominalnym, z doliczeniem wartości na dzień dokonania takiej subskrypcji: dla obligacji bieżącego kuponu, a dla świadectw ułamkowych—odsetek od dnia 1 stycznia 1925 roku.

§ 9. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: *W. Grabski*

275.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 3 marca 1924 r.

w sprawie zastosowania stałej jednostki do podatku od kart do gry na górnośląskiej części województwa śląskiego.

Na zasadzie art. 5 lit. b), 7 i 11 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. № 127 poz. 1044) zarządza się co następuje:

§ 1. Stawkę podatku od kart do gry, ustalona w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 127 poz. 1046) na 100.000 mkp. przelicza się na 0.50 franków złotych uwzględniając, że przeciętna wartość franka złotego z września, października i listopada 1923 r., poprzedzających ogłoszenie powołanego rozporządzenia, wynosi 193.259 mkp., oraz stosując niezbędne zaokrąglenie.

§ 2. Podatek ma być wpłacony w tej sumie marek polskich, jaka wynika z pomnożenia stawki, określonej we frankach złotych, przez kurs franka złotego obowiązujący w dniu uiszczenia podatku.

Sumę podatku, przypadającą do uiszczenia w markach polskich zaokrągla się w ten sposób, że końcówki tej sumy wynoszące 5.000 mk. lub więcej zaokrągla się wzwyż do 10.000 mk., końcówki wynoszące mniej niż 5000 mk. zastępuje się zerami.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w tydzień po ogłoszeniu.

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: *W. Grabski*